

Desværre går regeringen og Dansk Folkeparti i den stik modsatte retning. Fordi de i den grad ønsker mere privatisering og markedsføring af den offentlige sektor, indføres der langt mere kassetænkning og demokratiet indskrænkes væsentligt. Økonomien er fuldstændig ukendt. Og der er stor risiko for, at det kan gå rigtig galt for de borgere, der er afhængige af hjælp, for miljøet og for hele samfundet.

Den borgerlige regering har et meget klart, men underspillet mål om at liberalisere og markedsføre den offentlige sektor. Under overskriften »frit valg« har regeringen allerede fået vedtaget en række love, der skal give private firmaer langt bedre muligheder for at overtage velfærdsydelse: frit valg på sygehuse og ældreområdet, opstramning af udbud og udliciteringsreglerne, servicestrategier og udfordringsret, forbedelse af privatiseringer af offentlige selskaber osv. Det frie valg har indtil nu bl.a. medført krav om opmåling af velfærdsydelser, f.eks. ved hjælp af strekkoder i hjemmehjælpen.

Den offentlige sektor har imidlertid vist sig at være ganske modstandsdygtig over for forsøgene på at markedsføre og udsætte den offentlige service for konkurrence. En af grundene er det lokale demokrati, som alt andet lige har medvirket til at blokere for mere markedsføring af velfærden – ikke mindst fordi det lokale demokrati og den deraf følgende forskellige tilrettelæggelse af den offentlige service i princippet betyder, at der kan være 271 forskellige »markeder« for private firmaer at skulle forholde sig til, samt 13 forskellige amtstlige »markeder« at forholde sig til.

De nye storkommuner er lavet for at skabe større »markeder« for de private firmaer, som skal overtage endnu flere velfærdsområder fra det offentlige. Det har ledende Venstrefolk klart erkendt.

Af samme grund har en række private firmaer hilst kommunalreformen velkommen som et muligt gennembrud for udlicitering i Danmark.

Samtidig betyder kommunalreformen flere selvejende institutioner, der skal fungerer på markedsvilkår og mere taxameterbudgettering, hvor bundlinjen er det afgørende. Derfor betyder kommunalreformen mere privatisering og mere marked, hvor borgerne bliver brikker i et spil, der mere handler om profit end om velfærd.

Her i dette forår har regeringen og Dansk Folkeparti fået vedtaget, at det skal være muligt at etablere profitbørnehaver. En af begrundelserne for dette er, at »forældre i et landdistrikt [får] bedre mulighed for at vælge at oprette en privatinstitution, hvis kommunen vælger at lukke den eneste daginstitution i området«. Partierne bag kommunalreformen forudsiger altså desværre nok med rette, at de nye storkommuner vil lukke daginstitutioner i landdistrikterne.

Den økonomiske situation for de nye kommuner er helt uafklaret. Alle ved, at de mange sammenlægninger og investeringer i f.eks. it-systemer vil koste mange penge, men regeringen vil hverken dække eller blot afdække de reelle omkostninger. Enhedslisten frygter derfor, at de nye kommuner og regioner vil blive tvunget til at gribe til massefyringer og massive nedskæringer i serviceniveauet for at betale regningen for kommunesammenlægningerne.

De offentligt ansatte har krav på en anstændig og fair behandling. Enhedslisten ønsker en reel jobgaranti for ansatte i stat, amter og kommuner. Vi ønsker tryghed i ansættelsen, således at de offentligt ansatte som minimum er sikret mod forringede løn- og arbejdsvilkår, selv om deres nuværende job skifter karakter eller nedlægges, så de flyttes til en anden stilling. Enhedslisten anerkender, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har gjort små fremskridt i forhold til de statsansattes forhold, men må konstatere, at de pæne hensigtserklæringer desværre ikke er udtryk for en reel jobsikkerhed for de statsligt ansatte. Desuden er de pæne hensigtserklæringer kun gældende for de statsligt ansatte. De amtstlige og kommunalt ansatte, som udgør den altovervejende del af de offentligt ansatte, er ikke omfattet.

Kommunalreformen flytter mange opgaver væk fra det regionale niveau, op til staten og ned til de nye kommuner.

En række opgaver er så store – f.eks. er det i fremtiden Tårnby Kommune, som skal have tilsyn med Københavns lufthavn! – at det stort set er umuligt for kommunerne at klare. Derfor vil vi formentlig se private firmaer blive hyret til at løse en lang række opgaver for kommuner (og regioner?). Det betyder bl.a., at den viden og indsigt, som er forbundet med disse opgaver, ikke længere er offentligt tilgængelig. Den viden